

ZLOČIN NA BRDU POGLEDIĆ KRAJ GLINE

Županijski sud u Sisku

Broj sudskog predmeta: K-26/06

Optužnica: K-DO-3/06 od 4. rujna 2006. Županijskog državnog odvjetništva iz Siska

Kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnoga stanovništva kažnjivo po čl.120. st 1. OKZ-a RH

Optuženik: Rade Miljević, nalazi se u pritvoru

Vijeće za ratne zločine:

Sutkinja Snježana Mrkoci, predsjednica Vijeća

Sutkinja Ljubica Rendulić-Holzer, članica Vijeća

Sudac Danko Kovač, član Vijeća

Državno odvjetništvo:

Marijan Zgurić, zamjenik Županijskog državnog odvjetnika

Branitelji:

Zorko Kostanjšek, odvjetnik iz Siska

Luka Šušak, odvjetnik iz Zagreba

Žrtve- ubijeni civili: Janko Kaurić, Milan Litrić, Borislav Litrić, Ante Žužić

Oštećenici: Slavica Kaurić, Ivica Žužić, Zlata Marović, Ana Litrić, Ivan Litrić

Punomoćnik oštećenika: Darko Rogan, odvjetnik iz Zagreba

Sažete informacije o dosadašnjem tijeku postupka

Rade Miljević uhićen je u Glini, kada je iz Srbije (čiji je državljanin) došao u Republiku Hrvatsku (čiji je državljanin) po novac za naknadu štete na kući. Na ulici, u Glini ga je prepoznao bivši zatočenik logora, a tijekom predistražnih radnji su u policijskoj postaji i ostali zatvorenici izvršili prepoznavanje. Nakon provedenog istražnog postupka Županijsko državno odvjetništvo u Sisku je pred Županijskim sudu u Sisku podiglo optužnicu, postupak je sada u fazi glavne rasprave.

Okrivljeni Miljević nalazi se u pritvoru po rješenju Županijskog suda u Sisku broj Kio-16/06 od 10. ožujka 2006.

Izvještaji s rasprava

4 prosinca 2006. g. - čitanje optužnice i početak dokaznog postupka
--

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a

Rasprave tijekom prosinca 2006. su pratili i Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović, predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, novinari "Jutarnjeg lista", "Večernjeg lista", "Novog sisačkog tjednika", Mara Miljević, supruga optuženika, Slavica Kaurić, supruga oštećenog, Žužić Ivica, sin oštećenog, Zlata Marović, kćerka oštećenog Ante Žužića i ostala javnost.

Optuženik je iz pritvora doveden u pratnji dvojice pravosudnih policajaca, sjedio je odvojeno u hodniku Suda.

Predsjednica Vijeća je zatražila od prisutne publike da se svatko ponaosob predstavi.

Predsjednica Vijeća je zapisnički konstatirala da je sudsko Vijeće sastavljeno u skladu sa čl.13. st.2. Zakona o primjeni statuta Međunarodnog kaznenog suda, te da su na današnju glavnu raspravu pristupile sve pozvane osobe.

Predsjednica Vijeća upoznala je oštećenike sa zakonskim pravom na postavljanje imovinsko pravnog zahtjeva. Punomoćnik oštećenika nije se mogao odmah izjasniti o tome.

Čitanje optužnice

Zamjenik ŽDO-a iz Siska pročitao je optužnicu.

Izjašnjavanje optuženoga o krivnji

Optuženik je rekao da je razumio optužnicu, te da se ne osjeća krivim za kazneno djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Optuženik će, sukladno odredbi čl. 320. st.7. ZKP-a, biti ispitan na kraju dokaznog postupka.

Ispitivanje svjedoka:

Pavla Štajdohara, Ivica Perekovića, Ivica Cindrića, Ivana Cestarića, Zorana Kotnika, Živka Kladara

Svjedočenje svjedoka Pavla Štajdohara

Svjedok, PAVLE ŠTAJDOHAR, ostaje pri iskazu koji je dao pred istražnim sucem 23. ožujka 2006.

Svjedok je optuženoga vidio u uniformi pripadnika Teritorijalne obrane kada je nakon zarobljivanja doveden u dom Balinac. Pored Rade Miljevića, tamo je vidio i Đuru Štulića i Radu Padežanina koji su bili komandanti.

Iz doma je premješten u zatvor u Glini gdje je bio šest mjeseci, tamo je tučen, jednom je teže ozlijeđen, zadobio je povrede na bradi, vratu, zdrobljena mu je ušna hrskavica, slomljeno nekoliko zuba, udaren je u prepone. Oduzete su mu sve osobne stvari. Svjedok je rekao da je na ovom Sudu tri puta bio svjedok, vezano za zlostavljanja u zatvoru u Glini a u postupcima protiv Rade Vrge, Pralice Ranka i Palančan Stanka.

Opis događaja – odvođenje oštećenih

Svjedok je naveo kako je čuo da se osoba koja je došla po četvoricu ubijenih žrtava zvala Rade Miljević. Lupanje na vrata glinskog zatvora je čuo između 19. i 21. 9. 1991., negdje između 12.30 i 13.00 sati, u vrijeme ručka. Rekao je da su oštećenici izvedeni na velika zatvorska vrata, pokraj kuhinje. Kada su ih odvodili, ovi se nisu opirali već je samo Ante Žužić raširio ruke kao da ne zna kuda ga odvođe. Sva četvorica oštećenika su se prije odvođenja nalazila u samicama, ali svjedok ne zna da li su bili sami ili zajedno. Svjedok nema spoznaja tko je četvoricu oštećenika doveo u zatvor, ne zna koje je marke bilo vozilo kojim su zarobljenici odvedeni. Od žrtava je poznavao samo Janka Kaurića koji je u trenutku odvođenja iz glinskog zatvora bio obučen u traperice i tenisice i jaknu smeđe boje. Kada su pokojne izvodili, stražar Nenad Petrović je išao prvi, četvorica oštećenika u sredini, a Rade Miljević na kraju.

Svjedok je, dalje, rekao da su Anti Žužiću u zatvoru, nakon pada Topuskog, rekli da su mu ubili brata i da će njega ubiti, a da nije bilo govora o tome da će netko biti vođen na likvidaciju.

Svjedok je rekao da nije vidio da optuženik sudjeluje u batinanju zatvorenika, nije ga vidio u zatvoru nakon inkriminiranog događaja. ■

Prigovor branitelja

Branitelj je prigovorio da se potpuno razlikuje svjedokov današnji iskaz i iskaz dan u istrazi. Svjedok je na upit rekao da je Pralicu i Palančanina pred sudom optužio samo za batinanje, a ne za usmrćivanje.

Branitelj je predložio da se svjedoku predoče njegovi iskazi protiv Pralice i Palančanina, dani u drugom kaznenom postupku, a vezano uz spominjanje Rade Miljevića. Zamjenik ZDO-a protivio se ovom dokaznom prijedlogu, jer se radi o drugoj kaznenom- pravnoj stvari.

Predsjednica Vijeća je odbila prijedlog branitelja o predočenju iskaza svjedoka iz kaznenog postupka protiv opt. Pralice i opt. Palančanina.

Prepoznavanje optuženoga

Na upit je svjedok opisao Radu Miljevića kao osobu koja ima široko čelo, usko lice, smeđkastoplavu kosu koja je bila nešto dulja, kao „lavlja griva“. Rekao je da je Rade Miljević imao automatsku pušku i pištolj. Za činove i remenje ne zna, glavu je morao držati spuštenu, sjeća se uniforme, beretke i čizama.

Predsjednica Vijeća predočila je svjedoku fotografije iz 1992. godine. Na fotografijama je svjedok prepoznao optuženika. Na pitanje punomoćnika oštećenika, koju je fotografiju vidio u sudskom spisu i je li prepoznao osobu koja je odvodila četvoricu zatvorenika iz zatvora, svjedok je rekao da nije apsolutno siguran zato što ta fotografija nije u cijelosti jasna.

Na prepoznavanju u sudnici je svjedok tražio da optuženik pokaže lijevi profil zbog toga jer ga je tako vidio u zatvoru i tako ga zapamtio.

Na upit optuženika, svjedok je rekao da je optuženika prvi put vidio u ljeto 1990. godine kada je optuženik prolazio s naoružanom grupom ljudi kroz šumu između Skele i Balinca. Na daljnje pitanje, je li tijekom prepoznavanja svjedok prepoznao optuženika sa 100%-tnom sigurnošću, svjedok je rekao da bi to mogla biti ista osoba, sa 10-ak kilograma više, no, ljudi se mijenjaju i teško je reći.

Zamjenik ŽDO-a iz Siska predložio je da se od svjedoka zatraži da kaže može li sa 100%-tnom sigurnošću potvrditi da je osoba u sudnici ta koja je odvodila zatvorenike. Predsjednica Vijeća, sukladno odredbi čl. 242. ZKP-a zatražila je od svjedoka obećanje da će iskazivati istinu s obzirom na pitanje koje će mu postaviti na način da je ponavljao tekst iz čl. 242. ZKP-a. Na pitanje koje mu je Predsjednica Vijeća nakon toga postavila, je li osoba u sudnici ta koja je u rujnu 1991. godine izvela 4 osobe iz zatvora, je svjedok rekao da to ne može reći.

Branitelj je uložio prigovor na iskaz svjedoka. Predložio je da se svjedok ne udaljava iz Suda radi mogućeg predlaganja njegova suočenja sa drugim svjedocima.

Predsjednica Vijeća prihvatila je ovaj prijedlog branitelja.

Svjedočenje svjedoka Ivice Perekovića

Svjedok, IVICA PEREKOVIĆ, iskaz je dao pred istražnim sucem 23. ožujka 2006. godine.

Opis događaja – odvođenje oštećenih

Rekao je da je vidio da Rade Miljević odvodi četvoricu zarobljenika, da ga ranije nije vidio i da ne poznaje optuženika. Rekao je da je Rade Miljević, pri ulasku u logor, ostao stajati kod vrata, nije ulazio u samice. U trenutku kada su došli u ćelije po zarobljenike, svjedok je bio na ručku, ispod šatora na dvorištu logora. Na izlasku iz logora optuženik je bio iza kolone koja je izvodila zarobljenike.

Branitelj je uložio prigovor na današnji iskaz svjedoka smatrajući ga potpuno drugačijim od onog danog u istrazi. Predočio je svjedoku da je u istrazi rekao da je bio u prostoriji odakle je čuo da je

Rade Miljević rekao da mu dovode četvoricu zarobljenika, a danas je rekao da se tom prilikom nalazio u natkrivenom prostoru u dvorištu, zajedno sa Pavlom Štajdoharom te da je s te pozicije vidio da je optuženik ušao u zatvor. Svjedok je naveo da se ne može sjetiti zašto je u istrazi i danas različito odredio svoju lokaciju u trenutku odvođenja zarobljenika. Na upit, gdje su bili Litrići, Kaurić i Žužić, svjedok je rekao da su bili u ćeliji, ali ne zajedno sa svjedokom. Nakon što je svjedoku predložen dio iskaza iz istrage, gdje je rekao drugačije od današnjeg iskaza, svjedok je rekao da se tijekom istrage nije precizno izjasnio.

Opis vlastitih stradanja u logoru

Na upit branitelja, svjedok je rekao da je u logoru bio 6 mjeseci, gdje je zadobio teške tjelesne ozljede, slomljena mu je ključna kost. Rekao je da su ga stražari najmanje tukli, no, ne može točno reći tko ga je tukao, jer su tukli svi koji su dolazili u zatvor. U zatvoru su mu oduzeti novčanik i sat. Osobne stvari oduzimane su i od drugih zarobljenika.

Na upit, sjeća li se nekih imena, svjedok je rekao da se sjeća imena Petrović i Rade Vrga. Rekao je da je za ime Joso Kovačević čuo, no, ne poznaje tu osobu.

Prepoznavanje optuženoga

Svjedok je opisao Radeta Miljevića kao osobu koja je imala maskirnu uniformu, kestenastu kosu, nešto dulju. Kritičnog dana imao je SMB - uniformu (jednoboju), pištolj, bijeli opasač.

Na upit Zamjenika ZDO-a iz Siska, je li 100 % siguran da je osoba koja se nalazi u sudnici ista osoba koja je odvodila zarobljenike, svjedok je rekao da je 100 % siguran da je to ta osoba.

Predsjednica Vijeća zatražila je od svjedoka da da usmeno obećanje da će iskazivati istinu, u smislu odredbe čl. 242. ZKP-a. Nakon što je svjedok dao rečeno obećanje, rekao je da je opt. Rade Miljević 100% osoba koja je izvela Janka Kaurića, Milana Litrića, Borislava Litrića i Antu Žužića.

Na upite o prepoznavanju, svjedok je rekao da je na prepoznavanju bilo 5 ili 6 osoba. Prepoznavanje je izvršeno u Petrinji, Radu Miljevića je prepoznao, a ostale pokazane osobe nije nikada ranije vidio.

Branitelj je pitao svjedoka ima li problema sa zdravljem, jer je na zadnjih nekoliko pitanja šutio. Svjedok je odgovorio da ima malo problema sa žilcima.

Na pitanja optuženika svjedok nije želio odgovarati.

Svjedok je rekao da se loše osjeća, nakon čega je Predsjednica Vijeća zapisnički konstatirala da je svjedok pao u posebno psihičko stanje u kojem više ne izražava volju da odgovara na daljnja pitanja u postupku.

Svjedočenje svjedoka Ivana Cindrića

Svjedok, IVAN CINDRIĆ, ostaje pri iskazu koji je dao u istrazi 27. ožujka 2006. godine.

Rekao je da su ga zarobili pripadnici srpskih paravojnih formacija dana 17. rujna 1991. godine. Toga dana, od predvečerja do rano ujutro sljedećeg dana, bio je smješten u kazneno – popravnom domu. Nakon toga predan je pripadnicima JNA. Trećeg dana od zarobljivanja, Vojna policija bivše JNA odvela ga je u Banja Luku. U glinskom zatvoru je bio od sumraka do zore. Zarobljen je zajedno sa oštećenikom, pokojnim Jankom Kaurićem. U zatvoru su ga ispitivali i tukli te oduzeli sat i sve što je imao na sebi. Sa Jankom Kaurićem je bio smješten u sobu gdje su se već nalazili zarobljenici. O sudbini Janka Kaurića je čuo tek nakon 1995. godine.

Na upite Zamjenika ŽDO-a iz Siska, svjedok je rekao da je Janko Kaurić bio obučan u civilno odijelo i da je bio ranjen, ali ne zna što je imao od osobnih stvari.

Svjedočenje svjedoka Ivana Cestarića

Svjedok, IVAN CESTARIĆ, iskaz je dao istražnom sucu 26. travnja 2006. godine.

Poznato mu je zarobljavanje Ivana Cindrića i Janka Kaurića. O događanjima u zatvoru ne zna ništa jer nije bio tamo.

Opt. Radu Miljevića poznaje od prije rata, dugo. Optuženikova supruga bila nastavnica. Zna da je optuženi radio u popravnom domu u Glini i da je prije rata umirovljen. Od svjedoka Ivana Cindrića je čuo da je optuženik u zatvoru bio na nekoj funkciji. Od oštećenih je dobro poznao Janka Kaurića.

Svjedočenje svjedoka Zorana Kotnika

Svjedok ZORAN KOTNIK, iskaz pred istražnim sucem dao je dana 23. svibnja 2006. godine.

Opis događaja – odvođenje oštećenih

Tijekom inkriminiranog događaja je bio u logoru, u zatvoru je bio dva mjeseca. Sjeća se noći i prostorije gdje su bili smješteni zarobljenici iz Hrvatske Kostajnice, između ostalih i on. U zatvoru je prvi put vidio Perekovića i Štajdohara, oni su bili civili. Svjedok je rekao da su on i ostali pripadnici ZNG-a odvojeni. Po četvoricu zarobljenika došli su zamjenik Komandanta logora i trojica stražara. Janko Kaurić se je opirao pa su ga trojica stražara i Komandant logora vukli petnaestak metara. Janko Kaurić je bio obučen u civilnu odjeću. Osoba koja je stajala vani je bila Rade Miljević. Svjedok je čuo je da se Rade Miljević predstavio, te da je imao papirić s koga je čitao imena. Bio je u maskirnoj uniformi, vidio ga je na udaljenosti od 5-6 metara od ulaznih vrata u prostoriju. Zarobljenici su izvedeni oko 10.30 sati.

Iz ponašanja Rade Miljevića nije mogao razaznati koja je bila njegova funkcija.

Prepoznavanje optuženoga

Radu Miljevića je svjedok upoznao u kancelariji kada su ga tukli, optuženik je bio u istoj prostoriji. Rekao je da je Rade Miljević osobno sudjelovao u mučenjima. Svjedok poznaje i Franju Kovačevića koji je također sudjelovao u batinanju. Rekao je da je optuženik u zatvoru nosio maskirnu uniformu i opasač.

Predsjednica Vijeća je zatražila od svjedoka da da usmeno obećanje da će iskazivati istinu, u smislu odredbe čl. 242. ZKP-a. Nakon što je dao usmeno obećanje svjedok se okrenuo prema optuženiku i rekao da je to Rade Miljević, samo puno stariji.

Branitelj je pitao svjedoka sjeća li se, osim imena Franje Kovačevića, Hrvata koji ih je tukao u logoru, još nekog imena. Svjedok je rekao da je popis imena osoba kojih se sjeća predao istražnom sucu u Zagrebu još 1996. godine, kada se puno bolje sjećao imena i pojedinosti.

Branitelj je prigovorio da je svjedok u istrazi rekao da je Janko Kaurić imao ZNG odoru, a sada tvrdi da je bio u civilu. Svjedok je pojasnio da se radilo o zelenoj uniformiranoj vesti koja se može protumačiti kao uniforma i kao civilna odjeća. Branitelj je u cijelosti je prigovorio iskazu svjedoka kao neistinitom.

Svjedočenje svjedoka Živka Kladara

Svjedok, ŽIVKO KLADAR, dao je iskaz u istrazi 6. lipnja 2006. godine. Rekao je da nema spoznaja o događajima u zatvoru u Glini u inkriminirano vrijeme, jer je bio na mjestu zatvorskog stražara tek 1992. godine. Rekao je da nije siguran je li u vrijeme kad je počeo raditi u zatvoru tamo bio optuženik.

Tužitelj je prigovorio iskazu svjedoka rekavši da je svjedok drugačije govorio u istrazi.

Vijeće je rješenjem odbilo prijedlog za suočenje Pavla Štajdohara i Zorana Kotnika.

Zapažanja

Predsjednica Vijeća je na početku glavne rasprave konstatirala da je sudsko Vijeće sastavljeno sukladno odredbi čl. 13. Zakona o primjeni statuta Međunarodnog kaznenog suda, no članica Vijeća, Ljubica Rendulić-Holzner, je sutkinja građanskog odjela Županijskog suda u Sisku, a ne kaznenog odjela, kako to citirani Zakon nalaže.

5.prosinca 2006 – nastavak dokaznog postupka

Svjedoci: Đuro Šimunović, Miloš Paripović, Ivan Klobučar, Željko Palmer, Slavica Kaurić

Svjedočenje svjedokinje Slavice Kaurić

SLAVICA KAURIĆ, supruga ubijenog Janka Kaurića je iskaz dala u istrazi 27.3. 2006. 28.08.1991. izbjegla je zajedno sa svojom djecom iz sela Šatornja u Zagreb, gdje ju je nakon tjedan dana posjetio suprug Janko Kaurić, te se odmah vratio. Nedugo zatim ju je posjetio kum Ivan Klobučarda bi joj rekao da je Janko zarobljen. Otišla u Sisak u policijsku postaju, a oni su je dalje uputili u Crveni križ. Da je njezin suprug odveden iz zatvora u Glini saznala je u proljeće 1992. kada su Pereković i Štajdohar razmijenjeni. Nakon toga se dugo bezuspješno obraćala nadležnim tijelima kako bi saznala što joj se desilo sa suprugom. Tek je 26.11. 2006. dobila informaciju da je tijelo njenog supruga ekshumirano.

Svjedokinjina sestra Bara Žugaj je razgovarala sa svjedocima Pavlom Štajdoharom i Ivicom Perekovićem koji su joj rekli da je Rade Miljević odveo Janka Kaurića u nepoznatom pravcu.

Radu Miljevića je poznavala prije rata, radila je u školi s njegovom suprugom. Zna da je prije rata radio u KPD-u u Glini. Čula je da su ga zvali "Šef".

Branitelj je prigovorio cjelokupnom iskazu svjedokinje ocijenivši da je u suprotnosti sa ranijim iskazima.

Svjedočenje svjedoka Miloša Paripovića

Svjedok, MILOŠ PARIPOVIĆ, svoj je iskaz pred istražnim sucem dao 7. lipnja 2006. godine. Nema spoznaja o događajima u KPD-u Glina jer u kritično vrijeme nije tamo bio. Zatvorski stražar je postao u rujnu ili listopadu 1992. godine Tijekom njegove službe su dovodene samo osobe koje su bile okrivljene za kaznena djela, radio je u prizemlju, u civilnom zatvoru. Vojni se zatvor nalazio na katu. Sa njim je radio Đuro Birač kao upravnik zatvora, Bato Momčilović bio je Predsjednik Okružnog suda te Rade Vekić, Svrzikapa Dušan, Šikanja Stojan, Dušan Dimitrović i pokojni Petar Vladić. Josu Kovačevića poznaje od prije rata kao zaposlenika zadruge, ali ga tijekom rata nije viđao.

Opt. Radu Miljevića znao je vidjeti u Glini, i to uglavnom na benzinskoj postaji.

U zatvoru je vođena evidencija zatvorenih i pritvorenih osoba. Primopredaja straže vršena je u usmenom i pismenom obliku, vođa smjene je vodio dnevnik kretanja. Na predočenim evidencijama svjedok nije prepoznao rukopise i rekao da se ne radi o uobičajenom formatu dokumenta.

Svjedočenje svjedoka Ivana Klobučara

Svjedok IVAN KLOBUČAR dao je iskaz u istrazi 25.4.2006.

Radu Miljevića poznaje od prije rata jer su njihove supruge radile zajedno u školi.

Tijekom inkriminiranog perioda nije bio prisutan, niti mu je poznato išta vezano uz stradavanje dvoje Litrića, Kaurića i Žužića. Sa Slavicom Kaurić je bio u kontaktu, kumovi su. Otišao je u Zagreb reći joj da joj je suprug zarobljen. Mjesec dana nakon zarobljavanja svjedok je saznao da bi za nestanak Janka Kaurića odgovoran mogao biti optuženik. Ne može se sjetiti tko mu je to rekao.

Na posebno pitanje branitelja može li imenovati barem jednu osobu od koje je čuo što je optuženi radio za vrijeme rata u Glini, odnosno da je on odveo oštećenike iz zatvora kao i sklopio pakt o nenapadanju, svjedok je rekao da ne može nikoga imenovati jer se sve prepričavalo.

Misli da je optuženi bio poručnik, ili u višem činu. Branitelj je na taj iskaz stavio prigovor te je u spis priložio «poziv na službu» na kojem piše da je Rade Miljević bio vodnik.

Svjedočenje svjedoka Đure Šimunovića

Svjedok ĐURO ŠIMUNOVIĆ je dao iskaz 25.4.2006. u istrazi. Kao vojni policajac je dovodio ljude koji su izbjegavali vojnu obvezu. Dovodili su ih do ulaza, gdje su ih preuzimali stražari. U zatvoru su, prema njegovom saznanju, bili zatočeni i civili i vojnici.

U krugu zatvora u Glini je često viđao oštećenike. Mogao ih je vidjeti iz hodnika koji je na putu prema kantini. Zatvorenici njih nisu mogli vidjeti jer su morali hodati pognute glave. Čuo je da su zatvorenike batinali. Zaključio je da su oštećenici otišli jer ih je jednoga dana više nije vidio. Od svojih kolega vojnih policajaca Dražena Baždara, Zinjaja Vasilja, Mladena Medića i Žarka Zlatovića je čuo komentare o odvođenju zatvorenika iz zatvora u Glini, te da su pobijeni. Od zatvorskih stražara svjedok je poznavao Đuru Birača, Radu Vrgu i Radu Baždara, a upravo je od tih stražara čuo da su oštećenici završili na Poglediću. Konkretno izvođenje zatvorenika iz zatvora svjedok nije vidio.

Optuženog je viđao u prostoru komande TO-a, da je nosio uniformu JNA, ne sjeća se je li imao kakav čin. Navodi da ljudi iz Teritorijalne obrane nisu ulazili u krug zatvora, pa zato misli da ni Rade Miljević nije ulazio u krug zatvora. Nije postojala nikakva fizička ograda između zatvora i zgrada Teritorijalne obrane.

Josu Kovačevića poznaje, viđao ga je s grupom uniformiranih ljudi koja nije pripadala niti jedinicama TO niti vojnoj policiji, već je to bila njegova vlastita grupa.

Svjedočenje svjedoka Željko Palmar

Svjedok ŽELJKO PALMAR, iskaz je dao u istrazi 6. 7. 2006.

Radio je u štampariji te nije imao kontakata sa osobama koje su radile u zatvoru i zgradi TO-a. Nije viđao Radu Miljevića u gradu, niti ga je ikad vidio u uniformi. Poznavao je Josu Kovačevića, zna da je on imao svoju grupu uniformiranih ljudi.

Zapažanja

Branitelj Kostanjšek je prigovorio tijekom rasprave da se svjedoci dogovaraju na hodniku prije svjedočenja te je iz toga razloga bio protiv prekida rasprave radi odmora. Županijski sud ima između ostalog sobu za svjedoke koja se ne koristi.

11. prosinca 2006 – nastavak dokaznog postupka, novi dokazni prijedlozi

Svjedoci: Dražen Bažda, Dušan Čelap, Davor Radanović, Rade Veki, Ivan Mareković. Svjedoci Ankica Čučkovići i Milan Bulat se nisu odazvali.

Branitelj Kostanjšek je predložio da se isključi javnost sa glavne rasprave. Smatra da natpisi u novinama zastrašuju eventualne buduće svjedoke, a postoji i vjerojatnost da će se u postupku morati ispitati i zaštićeni svjedoci. Predsjednica Vijeća je, nakon vijećanja, odbila prijedlog uz obrazloženje da nije ispunjen niti jedan od uvjeta iz članka 293. ZKP-a.

Svjedočenje svjedoka Dušana Čelapa

Svjedok DUŠAN ČELAPA iskazuje kao u istrazi 23.3.2006.

Ne zna što je optuženi radio za vrijeme rata, niti ga je u to vrijeme vidao, ne sjeća da je itko oko inkriminiranoga događaja spomenuo ime Rade Miljevića.

Od prije poznaje oštećene Litriće, a posebno Antu Žužića.

Njegov rođak Mile Čiča, čija je kuća u blizini groblja, je vidio da su oštećenici otišli prema groblju i da su se istog dana vratili. Naknadno je čuo u selu da su pobijeni na groblju. Tada su njih dvojica otišli vidjeti humku, grobari su ih uputili. Humka se nalazi na samostalnoj poziciji i u zemlji su bile pomiješane čahure od metaka.

Svjedočenje svjedoka Dražena Baždara

Svjedok DRAŽEN BAŽDAR iskazuje kao u istrazi 23.3.2006.

U jesen 1991.g. je bio u sastavu Vojne policije te je boravio u krugu KPD-a Gline i zgradi TO-e. Vidio je oštećenike dok su šetali po dvorištu, a od kolega je čuo da su završili na Poglediću. Jednom prilikom ga je stražar, Žarka Zlatovića, pustio da posjeti Antu Žužića, koga je poznao od prije. Žužiću je dao cigarete, te je s njim razmijenio par riječi o obitelji.

U krug zatvora su ulazili ljudi koji su tukli zatvorenike. Sjeća se slučaja kada je njegov zapovjednik, Mile Arbutina, naredio Željku Milašiniću da skine uniformu i napusti jedinicu jer je ušao u prostor zatvora i istukao zatvorenika Ivana Marekovića.

Radu Miljevića je svjedok vidao u zgradi TO-e. Nosio je uniformu JNA, a svjedok misli da je imao čin kapetana. Također, misli da optuženi nije mogao ući u zatvor jer da nije imao poznanika koji bi ga pustili unutra.

Joso Kovačević bio zadužen za razmjenu zarobljenika.

Svjedočenje svjedoka Radeta Vekića

Svjedok RADE VEKIĆ dao je svoj iskaz 13.7.2006. pred istražnim sucem. U srodstvu je sa Radom Miljevićem i to u pobočnoj lozi.

Radu Miljevića je svjedok vidao u SNB uniformi, koja je bila ili podoficirska ili oficirska, ali ne zna što je ovaj konkretno po činu bio. Nakon što je došao za stražara tijekom 1992.g. vidao je optuženoga, ali ovaj put u maskirnoj uniformi. Za ulazak u krug zatvora je trebalo odobrenje suca. Optuženoga je vidio da ulazi, iako privatno.

Za oštećenike je čuo da su likvidirali trojicu «naših» ljudi, te da su završili u zatvoru i zatim likvidirani na Poglediću. Nije mogao precizirati da li su oštećeni uhvaćeni kao civili ili vojne osobe, ali je čuo da su uhvaćeni nakon što je palo selo Gređani.

U zatvoru su također bila i 50-orica Muslimana koji su uhvaćeni kako bježe preko granice u Hrvatsku. Oni su kasnije razmijenjeni u Bosni.

Zna da je Joso Kovačević imao grupu specijalaca.

Svjedočenje svjedoka Davora Radanovića

Svjedok DAVOR RADANOVIĆ, dao je iskaz u istrazi 5. srpnja 2006. godine. Oštećeni Janko Kaurić svjedokov je bratić. O optuženiku zna iz priča svoga oca koji mu je rekao da bi im optuženik mogao pomoći oko oslobađanja Janka Kaurića. Govorilo se i o tome da se da određeni iznos novaca za oslobađanje Janka Kaurića.

Svjedočenje svjedoka Ivana Marekovića

Svjedok IVAN MAREKOVIĆ ispitan je u istrazi 18.7.2006.

Od 2.8.-28.8. 91. g. se nalazio u zatvoru, svaki dan prebijan te nije bio u stanju pratiti događanja. Poznavao je Antu Žužića i Radu Miljevića od prije, ali ih tijekom svog boravka u zatvoru nije vidio. Razmijenjen je 28.2.92.g.

Prijedlozi tužitelja

Tužitelj je predložio je da se pozove i neposredno ispita svjedok Mladen Beneta, koji je ispitan tijekom istrage. Za ostale svjedoke, koji su ispitaniji tijekom istrage, a nisu pozvani, rekao je da je suglasan s čitanjem njihovih iskaza. Nadalje, predložio je da se ponovno pozove i ispita Ivica Pereković, da se od Gradskog groblja Glina pribavi podatak o osobama koje su u periodu od 1990. do kraja 1991. bile zaposlene kao grobari. Predložio je da se od KPD Glina pribavi podatak iz evidencijske knjige tko su bili stražari od 1989. do početka 1992. godine.

Prijedlozi branitelja

Branitelji prijedlozi nadopune dokaznog postupka: da se izvrši uvid u niz spisa; saslušanje tri grupe svjedoka; da se utvrdi je li svjedok Milan Bulat preminuo, kako je navedeno u povratnici poziva; suglasan je da se pozove i ispita svjedok Mladen Beneta. Tužitelj se nije protivio prijedlozima obrane.

Zapažanje promatrača/ice

Branitelj optuženika je na početku rasprave prijedložio da se isključi javnost sa glavne rasprave zbog novinskih članaka koji, prema njegovu mišljenju, zastrašuju i obeshrabruju eventualne buduće svjedoke da svjedoče na sudu. Članci se redovno objavljuju članci u sisačkom izdanju Večernjeg lista čiji novinar prati proces. Monitori nisu imali uvid u sadržaj tih članaka.

12.prosinca 2006 –novi dokazni prijedlozi, odluka o pritvoru

Odluka Vijeća u pogledu novih dokaznih prijedloga:

- prihvaća se prijedlog da se neposredno ispita svjedok Mladen Beneta
- prihvaća se da se dodatno ispita svjedok Ivica Pereković

- od Gradskih groblja u Glini će se zatražiti podatak tko je vršio ukop preminulih osoba u periodu od 1990. do kraja 1991.
- od matičnog ureda će se tražiti podatak je li svjedok Milan Bulat preminuo.

O ostalim dokaznim prijedlozima Vijeće će odlučiti naknadno.

Vijeće je odbilo prijedlog branitelja optuženog za ukidanje pritvora protiv optuženog.

30. siječanj 2007.g. – nastavak dokaznog postupka

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a.

Rasprave u siječnju 2007. su pratili i Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović, predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, novinari Večernjeg lista i Jutarnjeg lista, Hrvatskog radija, Ivica Pandža, Zlatko Škrinjar i Ivan Pogledić iz udruge branitelja, Mara Miljević, supruga optuženika, Slavica Kaurić, supruga oštećenog, Zlata Marović, kćer oštećenog Ante Žužića, ostala javnost.

Sigurnosne mjere su bile strože nego na prethodnim raspravama. U sudnicu smo ušli tek nakon što smo pregledani pokretnim detektorom metala. U sudnici su dva pravosudna policajaca sjedili uz optuženog a treći je sjedio iza optuženog. Predsjednica Vijeća je pojasnila da se prijetilo branitelju i njegovoj obitelji.

Saslušani svjedoci: Ivan Turudić, Ivan Šubarić, Mladen Beneta.
 Svjedoci Dražen Baždar, Milan Bulat i Ivica Pereković se nisu odazvali pozivu.

Vijeće je odbilo prijedloge branitelja iznesene pisanim podnescima da se glavna rasprava tonski snima i da se isključi javnost sa glavne rasprave.

Vijeće je odbilo braniteljev prijedlog o izuzeću svjedoka Ivana Trudića.

Branitelj se je prije početka svjedočenja Ivana Turudića usprotivio izvođenju ovog dokaza zato što je svjedok istupao na TV-u u emisiji Istraga u kojoj je iznio svoja saznanja o inkriminacijama koje se optuženome stavljaju na teret te je pokazivao fotografije optuženoga. Optužba je smatrala da su to proizvoljne tvrdnje obrane a da će se kroz iskaz utvrditi svjedokova saznanja.

Svjedočenje svjedoka Ivana Turudića

Svjedok IVAN TURUDIĆ sa prebivalištem u Splitu, umirovljenik na početku je dao svečano obećanje da će govoriti istinu.

U logoru u Glini je bio zatočen od 1.9.1991. do 3.3.1992. g. kao zarobljeni pripadnik 1. gardijske brigade Tigrova. Iako ranjen, pri ulazu je dobio batine od Đure Šimunovića. Svakodnevno premlaćivanje kablovima, čizmama, kudacima i drugim sredstvima je trajalo još 10-tak dana. Poznato mu je da je u prvih mjesec dana od batinanja usmrćeno troje ljudi.

Opis događaja – odvođenje oštećenih

Od zarobljenika je u zatvoru vidio Pavla Štajdohara, Žužića, Litriće, Kaurića, Čačića, Perekovića. U vrijeme kada su oštećeni odvedeni svjedok se je nalazio u muzičkoj prostoriji, odakle je vidio cijeli unutarnji krug zatvora i ulazna vrata od zatvora te je mogao vidjeti i čuti sve što se događalo. U prostoriji je bilo njih 50-ak koje svjedok nije poznao.

Vidio je Radu Miljevića obučenog u šarenu maskirnu uniformu, sjeća se i opasača, ali ne zna koje je boje bio. Na opasaču je bio pištolj. Vrata zatvora je otvorio stražar Nenad Petrović, a Rade Miljević je pročitao imena Ante Žužića, Litrića i Janka Kaurića. Svjedok je napomenuo da je u zatvoru bio strog

zapovjedni lanac te da je na kucanje bez dodatnih pitanja u zatvor mogla ući smo više pozicionirana osoba. Kad je pročitao imena, optuženi je stražaru rekao da izvede ljude koje je pročitao. Izveli su ih iz zatvora u bijeli auto koji je izgledao kao manji kombi kraj kojega je bilo nekoliko maskiranih osoba. Tijekom odvođenja civili su morali imati ruke na leđima a glavu pognutu prema tlu.

Svjedok je bio siguran da se odvedeni neće vratiti živi, pogotovo stoga jer su za Borislava Litrića znali da je ubio dvojicu „četnika“. Pri ručku je stražar rekao da ih je sada četvero manje i da ih je odveo Rade Miljević.

Ne sjeća se da je nakon odvođenja civila ponovno u zatvoru vidio Radu Miljevića.

Na upit je svjedok rekao da se oštećeni nisu opirali pri izvođenju.

Branitelj tražio da se svjedoku predoči iskaz Zorana Kotnika koji je rekao da su se opirali i **prigovara da su iskazi svjedoka dijametralno suprotni iako su oba bila u istoj prostoriji.**

Predsjednica je odbila prijedlog branitelja o predočenju iskaza svjedoka Zorana Kotnika.

Zbog toga je branitelj tražio izuzeće Predsjednice Vijeća jer da ne želi utvrditi ključne činjenice u postupku.

Vijeće je odbilo zahtjev branitelja za izuzećem Predsjednice Vijeća.

Svjedočenje svjedoka Ivana Šubarića

Svjedok IVAN ŠUBARIĆ je dragovoljac domovinskog rata iz Gline.

Radio je kao skladištar tijekom 1991. i 1992. u Komunalnom poduzeću Glina.

O stradavanju civila mu nije poznato ništa.

Navodi osobe koje su radile na groblju i pomogle tijekom ekshumacije mrtvih tijela - Đuro Priljev, Đuro Palica i Stojan Ivanjan.

Svjedočenje svjedoka Mladena Benata

Svjedok MLADEN BENATA je umirovljenik iz Vodica ispitan je na Županijskom sudu u Šibeniku 21.6.2006. Zarobljen je u Kostajnici 16.9.1991, a u zatvoru u Glini je bio do 14.3.1992. kada je razmijenjen. Po dolasku u logor je bio premlaćen, svakodnevno izložen torturi i mučenju.

Jednom je prilikom bio postrojen uza zid radi strijeljanja, ali je ipak razmijenjen.

Opis događaja – odvođenje oštećenih

Svjedok navodi da je u sat i pol razmaka prvo odvedeno dvoje, a zatim četvero zatvorenika. Prvo dvoje koji su odvedeni su bili otac i sin koje ne zna po imenu.

Optuženog prepoznaje po izgledu, ali ga nije znao imenom i prezimenom.

Zna da je imao šarenu maskirnu uniformu i opasač na kojem je bio pištolj.

Za Josu Kovačevića kaže da je bio manji rastom te da je imao lažno muslimansko ime.

Branitelj postavlja prijedlog za suočenje svjedoka sa Turudićem na okolnost koliko je ljudi odvedeno.

Vijeće je odbilo braniteljev prijedlog uz obrazloženje kako iskazi svjedoka Benete i svjedoka Turudića nisu u suprotnosti jer Turudić zna o kojim se osobama radilo, a Beneta ne zna.

Zatim se svjedoku pročitao iskaz koji je dao na Županijskom sudu u Šibeniku, gdje je rekao da se otac i sin prezivaju Kaurić, a ne Litrić. Svjedok je odgovorio da je mislio da se tako prezivaju.

Optuženik je tražio od Vijeća da svjedok da svečano obećanje da govori istinu, što je ovo odbilo uz obrazloženje da svjedok ne govori o odlučnim činjenicama.

Branitelj i optuženi su na kraju svjedočenje prigovorili iskazu svjedoka kao nevjerodostojnom.

Stranke su uputile nove dokazne prijedloge, o kojima će Vijeće odlučiti do novog ročišta.

Zapažanja promatrača/ice:

Predsjednica Vijeća je uvela strože sigurnosne mjere nego na prethodnim raspravama zbog prijetećih pisama koje je dobio branitelj. Vidljiv je veliki interes dijela javnosti, braniteljskih udruga i dijela medija.

Stječe se dojam o utjecaju na svjedoke. Naime, svjedočenje Ivana Turudića je prekinuto pauzom tijekom koje svjedok nije izoliran već je na sudskom hodniku sa ostalim svjedocima i publikom razgovarao o svom iskazu. Zamjenik državnog odvjetnika se je tijekom pauze prisno i prijateljski pozdravio sa svjedokom Turudićem te su, iako ispitivanje nije dovršeno, komentirali Turudićev dotadašnji iskaz pred sutkinjom. Unatoč ponovljenih primjedbi branitelja da se na sudskom hodniku svjedoci dogovaraju, prostorija za svjedoke se i dalje ne koristi.

Branitelj je zatražio izuzeće Predsjednice Vijeća uz obrazloženje da Predsjednica ne želi utvrditi ključne činjenice u procesu.

31. siječnja 2007 – odluka o novim dokaznim prijedlozima

Vijeće je donijelo rješenje oko novih dokaznih prijedloga stranaka:

1. Prihvaća se prijedlog tužitelja te će se kao svjedoci biti ispitani Relić Đuro i Pavlica Đuro.
2. Prihvaća se prijedlog punomoćnika oštećenika te će se od Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku pribaviti podaci o pregledu mrtvih tijela ubijenih civila ekshumiranih na brdu Pogledić te će se pozvati i saslušati dr. Milovan Kubat.
3. Prihvaća se prijedlog branitelja optuženog te će se pozvati i ispitati svjedoci Željko Štedlbauer i Damir Vandelić
4. Prihvaća se prijedlog branitelja optuženika da se od Hrvatskog državnog arhiva, a istovremeno i od KPD Glina kao i PU Sisačko-moslovačke zatraži originalna knjiga primopredaje zatvorske straže, spisak zatvorenika te dnevnik Stanka Palančanina.
5. Odbija se prijedlog tužitelja te se neće ponovno pozvati Ivica Pereković s obrazloženjem da su činjenice za koje se ovaj svjedok predlaže utvrđene u dovoljnoj mjeri a svjedok je već u dva navrata temeljito ispitan.
6. Odbija se prijedlog punomoćnika oštećenika da se iz kaznionice Glina pribavi podatak o dnevniku straže koju je obnašala vojna policija.
7. Odbija se prijedlog branitelja iz pisanih podnesaka te se neće vršiti uvidi u spise iz drugih kaznenih predmeta.
8. Odbija se prijedlog branitelja da se pozove i ispita grupa svjedoka navedenih u pisanom podnesku i lista svjedoka iz Srbije u drugom pisanom podnesku.
9. Odbija se prijedlog branitelja da se ispita kao svjedok istražna sutkinja Višnja Vukić i odvjetnica Darka Lovrić
10. Odbija se prijedlog branitelja da se izvrši očevid na licu mjesta u KPD Glina.
11. Odbija se prijedlog obrane da se pozovu svjedoci Pavle Štajdohar i Zoran Kotnik da im se predoče iskazi iz drugih kaznenih predmeta
12. Odbija se prijedlog obrane iz podneska od 26. siječnja 2007.

Novi prijedlozi branitelja

Branitelj u nastavku predlaže da se ispitaju svjedoci Žarko Zlokas i Matijević Dragan; da se od MUP-a Bijeljina zatraže podaci o boravištu Nenada Petrovića i Palančan Stanka; te da se ponovno sasluša svjedok Ivan Turudić jer se obrana nije uspjela pripremiti za njegovo svjedočenje.

Zahtjev branitelja za izuzećem Vijeća i Predsjednika Suda

Branitelj je tražio izuzeće cijelog Vijeća i Predsjednika Suda jer smatra da je rad Vijeća ispod standarda koji se zahtevaju u ovakvim kaznenim predmetima.

Optuženik je na kraju prigovorio činjenici da na glavnu raspravu nije pozvan Luka Šušak, odvjetnik iz Zagreba kako bi zajedno sa Zoranom Kostanjšekom pripremao obranu.

Zapažanja promatrača/ice:

Branitelj optuženoga je zatražio izuzeće predsjednice Vijeća, zatim cijelog Vijeća i Predsjednika Županijskog suda u Sisku jer smatra da dosadašnji tijek suđenja postavlja opravdavanu sumnju da se postupak pred Županijskim sudom u Sisku neće voditi u skladu sa čl. 29. Ustava. O izuzeću Vijeća što znači da o izuzeću Vijeća mora odlučiti Vrhovni sud RH.

20. ožujka 2007. g. – dokazni postupak saslušanjem svjedoka

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a.

Postupak još prate: Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović, predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, predstavnici Američkog veleposlanstva iz Zagreba Vladimira Đukić i Thomas Selinger, novinari Večernjeg lista i Jutarnjeg lista, Mara Miljević, supruga optuženika, Renata Čučković, kćer optuženog Slavica Kaurić, supruga oštećenog, Zlata Marović, kćer oštećenog Ante Žužića, upravitelja zatvora u Sisku Jandrečić i javnost.

Sigurnosne mjere su i dalje na vrlo visokom stupnju. Prije ulaska u sudnicu vrši se pregled pokretnim detektorom metala. Osuđenik je doveden u pratnji dvoje pravosudnih policajaca koji su tijekom rasprave sjedili uz optuženog. Jedan pravosudni policajac je sjedio iza optuženog, a bio je prisutan i upravitelja zatvora.

Svjedoci saslušani: Đuro Relić, Željko Šedlbauer, Damir Vandelić
Svjedok Đuro Pavlica se nije odazvao pozivu.

Vijeće je odbilo prijedlog branitelja o odgodi rasprava

Prije početka glavne rasprave Vijeće je odbilo prijedlog branitelja o odgodi rasprava zakazanih za 20. i 21. ožujka 2007. g koji je pisanim podneskom dostavljen Vijeću. Branitelj Zorko Kostanjšek je razlog zahtjeva za odgodu obrazložio time što je 7. ožujka 2007. g. uputio zahtjev Međunarodnom kaznenom sudu za bivšu Jugoslaviju u Den Haagu da preuzme kazneni progon protiv optuženog Rade Miljevića jer da postoji opravdana bojazan da se postupak pred Županijskim sudom u Sisku neće voditi u skladu sa čl. 29. Ustava.

Vijeće je odbilo zahtjev optuženoga za izuzećem članova Vijeća za ratne zločine iz ovoga kaznenoga predmeta uz obrazloženje da je zahtjev trebao biti podnesen prije početka glavne rasprave.

Predsjednica Vijeća je objavila da je VSRH odbio zahtjev branitelja za izuzeće Predsjednika Županijskog suda u Sisku iz ovog kaznenoga predmeta.

U pogledu pribavljanja predloženih dokaznih sredstava se utvrdilo slijedeće:

- Od PU Sisačko-moslavačke je pribavljena originalna knjiga primopredaje straže zatvora u Glini te preslika spiska svih zatvorenika, odnosno popis 153 civila zatvorenih do travnja 1992.

- Policijska uprava, kao ni Hrvatski državni arhiv niti Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata, ne raspolažu s originalnim dnevnikom Stanka Palančana.
- ŽDO je dostavilo u spis *Zapisnik sa 7. sjednice ratnog Predsjedništva općine Glina* u kojem je doneseno rješenje o imenovanju članova odbora Crvenog krsta Glina te *Zapisnik sa 9. sjednice ratnog Predsjedništva SAO Glina od 5. veljače 1992.*
- Putem faksimila je zaprimljena dokumentacija Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku o obdukciji mrtvih tijela oštećenika.
- Punomoćnik oštećenika Darko Rogan je u spis dostavio pismeni podnesak u kojem postavlja imovinsko-pravi zahtjev za naknadu štete oštećenih Slavice, Tanje, Marije i Anke Kaurić, Zlate Marović, Marije te Ane i Ivana Litrića u ukupnom iznosu od 1.840.000 kuna a zbog duševnih boli uzrokovanih smrću bliskih osoba.

Novi dokazni prijedlozi optuženoga

Optuženi je dostavio u spis pismeni podnesak kojim predlaže izvođenje određenih dokaza, o čemu će Vijeće odlučiti naknadno.

Prigovor optuženoga zbog neprihvatanja njegovih dokaznih prijedloga

Optuženi je prigovorio načinu na koji se vodi kazneni postupak i odlukama Vijeća u kojima se ne prihvaćaju njegovi dokazni prijedlozi.

Svjedočenje svjedoka Đure Relića

Svjedok ĐURO RELIĆ radio je u Komunalnom poduzeću u Glini, gdje je imao radnu obavezu. Nije nikada čuo za oštećene, a za optuženog je znao da živi u Glini od prije rata, ali ga nije vidao niti je znao što radi.

Svjedočenje svjedoka Željka Šelbauerera

Svjedok ŽELJKO ŠELDBAUER nalazio se u glinskom zatvoru od 16. rujna 1991. do 30. listopada 1991. g. kada je razmijenjen. Kao pripadnik pričuvnih snaga policije zarobljen je u Kostajnici. U zatvoru je boravio u prostoriji od 32 m² zajedno sa još 57 osoba. Gotovo svi su svakodnevno bili premlaćivani, a svjedočio je o batinanju do smrti jedne mlade retardirane osobe.

Oštećene ne poznaje imenom, iako bi se sjetio ukoliko bi vidio njihove fotografije, a od imena se sjeća Vandelića, kojeg su zvali Student, Mladena Benete, Tome Vidovića, Ivana Turudića, Zorana Kotnika. Dok je on bio u zatvoru nitko nije odveden iz prostorije u kojoj su boravili. Poznato mu je samo da su tijekom noći iz samica, a kroz kantinu, odvedene tri ili četiri osobe u pratnji petorice ili šestorice, ali ne zna jesu li te osobe vraćene u zatvor.

Dvojice civila koji su dijelili hranu u zatvoru sjetio se tijekom gledanje TV emisije *Istraga*.

U zatvoru nije čuo za ime Rade Miljević već naknadno od svjedoka Mladena Benete.

Svjedočenje svjedoka Damira Vandelića

Svjedok DAMIR VANĐELIĆ u zatvor je pristigao 12. rujna 1991. godine, nakon zarobljavanja u Hrvatskoj Kostajnici.

Od oštećenih je u zatvoru poznao Janka Kaurića. Prema svjedoku se odvođenje zatvorenika odigravalo kasno poslijepodne, skoro već u sumrak. Sjeća se kako je Janko Kaurić tijekom odvođenja komentirao: « Sad je gotovo, mene će sigurno ubiti, sjetite se samo moga imena i prezimena da se zna da sam bio tu ». Također, navodi da je Janko Kaurić tijekom odvođenja pružao fizički i verbalni otpor stražarima ali slab jer su svi zatvorenici bili jako slabi. Janka Kaurića su prije odvođenja prozvali imenom i prezimenom, što nije slutilo na dobro. Naime, kada se vodilo na ispitivanje uprlo se samo prstom u zatvorenika a nikad ih se nije prozivalo imenom.

Od ostalih zatvorenika se sjeća Ivana Turudića, Mladena Benete. Zatvorenici međusobno nisu previše komunicirali unutar prostorije, a imali su povjerenja samo u svoje najbliže kolege. Nije bilo uputno biti znatiželjan jer su takvi najviše dobivali batina. Premlaćivanje je inače u zatvoru bila svakodnevna pojava.

Za Radu Miljevića nije nikad prije čuo. Bilo je vrlo teško čuti ime i prezime pojedinih stražara ili vojnika, jer su se svi uglavnom zvali nadimcima. Od stražara se sjeća Rade Vrge, Pere Vajića, Stanka Palančana, Radeta kojeg su zvali Čeva, Jose Kovačevića, Nenada Petrovića.

Novi dokazni prijedlozi stranaka

ŽDO u Sisku predložilo je da se ponovo pokuša utvrditi adresa prebivališta ili boravišta svjedoka Đure Pavlice, koji je vršio ukop oštećenika na brdu Pogledić.

Punomoćnik oštećenika ostaje kod prijedloga da se pozove i ispita vještak sudske medicine u vezi ekshumacije i pregleda mrtvih tijela oštećenika.

Branitelj optuženog ostaje kod prijedloga da se pribavi originalni dnevnik Stanka Palančana te originalni spisak svih civila zatvorenih do travnja 1992. koji su boravili u zatvoru u Glini.

Također predlaže:

- psihologijsko vještačenje sposobnosti pamćenja osoba u izraženijim traumatskim situacijama od strane Odjela za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu;
- da se pregleda snimka u trajanju od 4 minute na DVD-u na kojem je snimljen Rade Miljević u inkriminirano vrijeme a vezano na okolnosti njegovog izgleda i prepoznavanja u sudnici nakon proteka od 15 godina;
- da se pregleda videosnimka TV emisije Istraga u kojoj je svjedok Ivan Turudić iznosio svoja saznanja o optuženom i inkriminaciji pa tek onda svjedočio na sudu;
- ostaje kod svojih prijedloga da se ispitaju svjedoci koje je predložio u pisanim podnescima.

ŽDO se usprotivio svim dokaznim prijedlozima obrane, osim da se pribavi originalni dnevnik Stanka Palančana i originalni popis zatvorenika u Glinskom zatvoru.

21. ožujka 2007. g. – dokazni prijedlozi stranaka

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a.

Odluke Vijeća o dokaznim prijedlozima stranaka:

- odbija se dokazni prijedlog ŽDO-a da se pozove i ispita kao svjedok Đuro Pavlica, jer se nalazi na području Srbije i ne bi se mogao pozvati u primjerenom roku;
- odbija se prijedlog punomoćnika oštećenika da se pozove i ispita vještak-patolog koji je vršio ekshumaciju i obdukciju mrtvih tijela oštećenih;
- odbija se dokazni prijedlog branitelja optuženog i optuženika da se pribavi originalni spisak svih zatvorenika glinskog zatvora zato jer se isti neće moći pribaviti u razumnom vremenskom periodu;
- odbija se dokazni prijedlog branitelja da se provede psihologijsko vještačenje na okolnost sposobnosti pamćenja nakon 15 godina od inkriminiranog događaja;
- odbija se prijedlog branitelja da se pregleda DVD snimka jer su činjenice oko izgleda optuženog već u dovoljnoj mjeri utvrđene;
- odbija se prijedlog branitelja da se pregleda videosnimka TV emisije Istraga, jer činjenice koje se tim prijedlogom žele utvrditi nisu važne za odlučivanje;
- odbijaju se dokazni prijedlozi optuženika da se pozovu i ispitaju kao svjedoci Đuro Birač, Rade Vrga, Pero Vladić, Pero Baltić, Dragan Matijević, Žarko Zlokas, Nenad Petrović, Nikola

Sužnjević i Slobodan Jović kao i svjedoci koji su već svjedočili Ivan Turudić, Ivica Pereković i Dražen Baždar.

Nakon prekida od sat vremena u kojem su stranke izvršile uvid u spis, stranke su ponovno iznijele dokazne prijedloge.

Dokazni prijedlozi stranaka

Branitelj optuženog predložio je:

- da se od Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku pribavi dokumentacija kojom će biti vidljivo vrijeme i uzrok smrti oštećenika jer iz dokumentacije u spisu to nije vidljivo;
- da se prevede knjiga straže na latinično pismo;
- svjedočenje Milice Balitć i njenih sinova Petra i Milana Baltića, za koje postoje indiciji da su vidjeli likvidaciju pokop civila.

Optuženi je predložio:

-ispitivanje Nikole Sužnjevića, koji ima saznanja o događajima u glinskom zatvoru.

ŽDO je još jednom predložilo:

- da se pozove i kao svjedok ispita Đuro Pavlica jer da ima saznanja da će tijekom svibnja ove godine boraviti kod majke na području sela Brnjeuška.

Branitelj je izrazio sumnju da državno odvjetništvo opstruira ovaj kazneni predmet. Kao argument je naveo činjenicu da je uz optužnicu dostavljena preslika spiska zatvorenika iz zatvora u Glini. U toj preslici stoji da je osoba pod imenom Joso Kovačević odvela civile, pa je potrebno pribaviti original kako bi se vidjelo da li se ti podaci poklapaju, odnosno utvrditi im vjerodostojnost. Isto tako podaci koji se nalaze u preslici se razlikuju od onih dobivenih od PU Sisačko-moslavačke.

Vijeće je donijelo rješenje kojim se:

- odbija se prijedlog branitelja da se izvrši prijevod knjige straže na latinično pismo;
- prihvaća se prijedlog branitelja te će se na slijedeće ročište pozvati Milica, Petar i Milan Baltić te Nikola Sužnjević;
- prihvaća se prijedlog ŽDO te će se pozvati kao svjedok Đuro Pavlica;
- pozvati će se i saslušati kao svjedok vještak-patolog dr. Davor Strinović sa Zavoda za sudsku medicinu u Zagrebu na okolnost ekshumacije i obdukcije tijela oštećenih

Zapažanje promatrača:

Vijeće je ipak odlučilo dopuniti dokazni postupak nekim novim dokaznim prijedlozima nakon što je u početku većinu prijedloga stranaka odbilo. Optuženi je dodatno objasnio razloge da se pozovu i neposredno ispituju navedeni svjedoci, iako ih je već predlagao na prijašnjim ročištima pisanim podnescima sudu.

08. svibnja 2007. g. – saslušanje svjedoka, novi dokazni prijedlozi

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a.

Postupak još prate: Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović, predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, novinari Večernjeg lista i Jutarnjeg lista, Mara Miljević, supruga optuženika, Renata Čučković- kćer optuženog Slavica Kaurić- supruga oštećenog.

Sigurnosne mjere nisu više na visokom stupnju, iako su prije ulaska u sudnicu bile dodatno pregledavane torbe. Okrivljenik je doveden u pratnji dvoje pravosudnih policajaca koji su tijekom rasprave sjedili uz njega.

Svjedoci: Nikola Sužnjević, Stoja Baltić, Milan Baltić te sudski vještak-patolog doc. Dr. Davor Strinović.

Svjedok Đuro Pavlica se nije odazvao pozivu, jer nije prisutan na teritoriju RH, njegova majka je obavijestila sud da će mu prenijeti informaciju.

PU Sisačko-moslavačka je dostavila originalnu dokumentaciju zatraženu na prošlom ročištu i to *Spisak zatvorenika zatvora u Glini i Dnevnik kapetana Stanka Palančana*.

Spisu ovog predmeta je priklonjen i spis ovog suda broj K-23/92, odnosno pravomoćna presuda u kojoj stoji da je oštećeni Borislav Litrić preminuo u zatvoru.

Iskaz sudskog vještaka doc.dr. Davora Strinovića

Sudski vještak doc. dr. Davor Strinović saslušan je na okolnost stradavanja oštećenika i njihove ekshumacije. Pročitao je zapisnike o obdukciji i identifikaciji oštećenika.

Za oštećenog Milana Litrića je potvrđeno da je uzrok smrti prostrijelna ozljeda glave. Uzrok smrti oštećenih Ivica Žužića i Borislava Litrića su višestruke strijelne ozljede. Za oštećenog Janka Kaurića u protokolu nije naveden uzrok smrti, ali je vještak rekao da se s obzirom na višestruki prijelom kostiju, glave zdjelice i svih udova može zaključiti da se radilo o nasilnoj smrti.

Vještak je pojasnio da se ne može niti približno odrediti godina smrti, jer su tijela i meka tkiva oštećena. Isto tako nije bila velika dubina ukopa tijela, što dodatno onemogućava točno vrijeme smrti. Vještak je također naveo podatak da su tijela identificirana klasičnom metodom, što znači prema popisu nestalih, prema zubima, kostima, odjeći, osobnim predmetima itd. Napomenuo je i da je takvom metodom od oko 3500 obrađenih slučajeva prepoznato njih 805.

Svjedočenje svjedoka Nikole Sužnjevića

Svjedok Nikola Sužnjević obnašao je dužnost suca istražnog odjela Okružnog suda u Glini. Bio je dobar prijatelj sa Antom Žužićem, a ostale oštećene nije poznavao. Bilo mu je poznato da je Ante Žužić zarobljen i da se nalazi u zatvoru u Glini a do kraja rata nije imao nikakve saznanja o njegovoj sudbini. Nakon saznanja da je stradao obavio je mnogo razgovora s ljudima, ali ih svjedok nije htio podijeliti. Svjedok je poznavao i Radu Miljevića, za koga zna da je bio tijekom 1991. u Teritorijalnoj obrani u Glini, ali nije znao reći što je optuženi točno radio. Poznato mu je i da je tijekom rata postojala naoružana grupa koju je predvodio Josu Kovačević, tadašnji Predsjednik izvršnog vijeća općine Glina. Svjedok je rekao da nitko nije spominjao Josu Kovačevića, kao niti Radu Miljevića u kontekstu stradavanja Ante Žužića.

Svjedočenje svjedokinje Stoje Baltića

Svjedokinja Stoja Baltić je kućanica i poljoprivrednica, čiji je suprug Petar Baltić ubijen 8. kolovoza 1991. godine na polju oko 50 metara od kuće kao pripadnik formacije vojske tzv. SAO Krajine. Nije joj poznato da je bilo tko iz osвете za njenog muže likvidirao civile na brdu Pogledić, niti da je tko odveo njene sinove da prisustvuju likvidaciji.

Svjedokinja nije nikad čula za Radu Miljevića.

Branitelj optuženog je svjedokinji predao vojnu knjižnicu njenog pokojnog supruga, a koju je pak Rade Miljević posjedovao.

Obrana je prigovorila iskazu svjedokinje jer da ista nije rekla sve što zna o predmetnom kaznenom djelu.

Svjedočenje svjedoka Milana Baltića

Svjedok Milan Baltić je boravio u Selištu sve do 15. rujna 1991. kada je mobiliziran u Banja Luku. Sin je poginulog Petra Baltića i brat Nikole Baltića, koji ima prebivalište u Srbiji. Ne poznaje oštećene u postupku, kao niti optuženog Radu Miljevića, a isto tako svjedok nije imao nikakvih saznanja o stradavanju civila na brdu Pogledić.

Vratio se u svoje selo polovicom 1992.

Obrana je stavila prigovor na iskaz ovog svjedoka da je nepotpun.

Dokazni prijedlozi

Županijsko državno odvjetništvo nije imao daljnjih dokaznih prijedloga.

Branitelj optuženog je predložio:

1. da se u nastavku saslušaju svjedoci koje je naveo u pisanom podnesku od 25. siječnja 2007, jer su se isti nalazili u zatvoru u Glini u inkriminirano vrijeme i imaju saznanja o stradavanju oštećenika
2. da se izvrši uvid u spis K-23/92
3. da se pozove i neposredno ispita svjedok Nikola Baltić
4. da se izvrši očevid na licu mjesta kako bi se utvrdila točna pozicija i pogledi na dvorište, vanjski prostor i ulazna vrata zatvora
5. da se pozove i ispita Radovan Jović, koji radi u Sisku, a koji ima određena saznanja o stradavanju civila

Odluka Vijeća o dokaznim prijedlozima

Vijeće je donijelo rješenje kojim se odbijaju svi novi dokazni prijedlozi branitelja, osim izvršenja uvida u spis predmeta K-23/92, koji je priložen u ovaj spis predmeta.

Uz suglasan prijedlog stranaka čitaju se zapisnici i vrši se uvid u spis ovog predmeta.

Nije bilo novih dokaznih prijedloga stranaka i prešlo se na **ispitivanje okrivljenika**.

Zapažanje promatrača

Današnji nalazi vještaka sudske medicine dr. Strinovića dali su jednu novu dimenziju cijelom slučaju, jer su po prvi put od početka procesa javno utvrđeni uzroci stradavanja civila na brdu Pogledić kraj Gline, što je dodatno afirmiralo položaj žrtve u ovom postupku i prikazalo svu težinu ovog stravičnog zločina.

Nesumnjivo je da su svjedoci Stoja i Milan Baltić bili prestrašeni i da su imali za reći puno više no što su na današnjoj raspravi zapravo iskazali.

09. svibanj 2007. g. – ispitivanje okrivljenika, završne riječi stranaka

Postupak prate Goran Miletić, monitor Documente te Tatjana Šijan, monitorica HHO-a.

Postupak još prate: Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović- predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, predstavnici/e Veleposlanstva SAD-a Vladimira Đukić i Dubravko Bolšec, novinari Večernjeg lista i Jutarnjeg lista, Mara Miljević- supruga optuženika, Renata Čučković-kćer optuženog, Slavica Kaurić- supruga oštećenog.

Promjena optužnice

Zamjenik Županijskog državnog odvjetnika je prije početka iznošenja obrane promijenio činjenični opis kaznenog djela u optužnici koja ga sada tereti da je prema prethodnom dogovoru sa pripadnicima diverzantske grupe Jose Kovačevića izveo oštećene civile iz zatvora i predao ih kako bi bili likvidirani. Zakonski opis i pravna kvalifikacija djela je ostala ista.

Očitovanje o krivnji

Optuženi je izjavio da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Ispitivanje okrivljenika Radeta Miljevića

Okrivljeni Rade Miljević je do umirovljenja 1990. bio odgajatelj u Odgojno popravnom domu u Glini. Taj je dom zatim pretvoren u Štab Teritorijalne obrane, a manji dio u zatvor u koji nikada nije zalazio. Tijekom rata bio je pripadnik Teritorijalne obrane u sklopu koje je vodio brigu o obiteljima poginulih i ranjenih u oružanim sukobima na tom području, što je radio sve do 1995. Imao je čin vodnika prve klase, ali ga nikada nije isticao. Isto tako je prvotno posjedovao SNB uniformu, a kasnije je dobio maskirnu.

Naglasio je da nikada nije bio pripadnik paravojne postrojbe Jose Kovačevića te da ga je nastojao izbjegavati na ulici. Naprotiv, Joso Kovačević je tvrdio da okrivljenog i njegovu obitelj treba likvidirati. Dodao je da su njega i njegovu obitelj u selu zvali simpatizerom ustaša i hrvatske vojske, jer je supruga bila mjesna učiteljica. Također je naglasio da nema nikakvih saznanja o stradanju civila u zatvoru, a posebno o stradanju oštećenih u ovom kaznenom postupku.

Osobno je jedino poznao Antu Žužića, za kojeg je čuo da je platio 1000 maraka da ga oslobode, ali što se kasnije dešavalo oko njegove sudbine, okrivljeni nije znao. Od ostalih djelatnika zatvora poznao je Đuru Birača, Stanka Palančana i Iliju Djakovića.

Sve zapovijedi tijekom rata, uglavnom u usmenom obliku, okrivljeni je dobivao direktno od zapovjednika TO, Marka Vrcelja i Vlade Čupovića. Zapovijedi su bile isključivo povezane sa stradanjima boraca na ratištu.

Okrivljeni je inače bio dostupan tijelima sudbene vlasti RH 7 godina i u tom se periodu nije ništa poduzimalo, a prepoznavanje u policijskoj postaji u Petrinji je ličilo više lakrdiji a ne službenoj istražnoj radnji, napomenuo je Rade Miljević. Uhićen je nakon što se javio u policiju, a ne u Njemačkoj kako je to prikazano u medijima.

Dokazni prijedlozi obrane

ŽDO i punomoćnik oštećenika nisu imali daljnje dokazne prijedloge, a **branitelj je predložio:**

- da se provede grafološko vještačenje rukopisa kojim je u knjizi pod nazivom «Zatvor Glinaspisak zatvorenika» pored imena Janka Kaurića dopisana opaska «odvela policija u Knin - Joso Kovačević», te da se ista usporedi sa nespornim rukopisom iz «Knjige zatvorske straže» gdje stoji opaska «vojna policija odvela u Knin Litrić B, Litrić M, Kaurić J, Žužić A», a ispod je naznačen nečitljiv potpis te da se sve to usporedi sa rukopisom iz dnevnika Stanka Palančana
- da se putem video linka ili zamolbenim putem ispita Joso Kovačević

Okrivljenik se pridružio dokaznim prijedlozima branitelja i ponovno predložio saslušanje Petra Baltića, Žarka Zlokasa i Dragana Matijevića.

Očitovavši se o novim dokaznim prijedlozima ŽDO je rekao da je prijedlog za vještačenje u potpunosti izlišan, jer da se radi o očigledno različitim rukopisima, a na prijedlog o saslušanju Jose Kovačevića ŽDO je rekao da je protiv istog na Županijskom sudu u Sisku otvorena istraga radi kaznenog djela ratnog zločina.

Odluka Vijeća o dokaznim prijedlozima

Vijeće je odbilo nove dokazne prijedloge uz obrazloženje da se radi o neprikladnim i nevažnim prijedlozima.

Dokazni postupak je dovršen.

Završni govor zamjenika Županijskog državnog odvjetnika iz Siska Marijana Zgurića

ŽDO je u cijelosti ostao kod optužnice, koja je na današnjoj raspravi izmijenjena u činjeničnom opisu, jer smatra da je nakon provedenog dokaznog postupka na nedvojben način dokazano da je Rade Miljević počinio zločin koji mu se stavlja na teret.

To prvenstveno potkrepljuje svjedočenjima Pavla Štajdohara, Ivice Perekovića, Zoran Kotnika i Mladena Benete.

Smatra da je nesporno da su oštećenici kao civilne osobe odvedeni u zatvor u Glini te da su odvedeni 20. rujna 1991. nakon čega se više nisu vratili. O odvođenju na likvidaciju posvjedočili su Damir Vandelić, Mladen Beneta, Palve Štajdohar i Zoran Kotnik a današnji nalaz vještaka potvrdio je nasilnu smrt prostrijelnim ranama.

Isto tako smatra da je na nedvojben način optuženi Rade Miljević kritičnog dana ušao u zatvor i iz njega izveo oštećenike i predao ih drugim osobama nakon čega su likvidirani, a da je pritom znao da će biti likvidirani.

Prema knjizi popisa zatvorenika stoji da je oštećene odveo Joso Kovačević, a evidentno je da je optuženik postupajući u dogovoru sa istim oštećene izveo iz zatvora kako bi bili odvedeni na likvidaciju.

Svjedoci Štajdohar i Pereković potvrdili su da je upravo Rade Miljević odveo oštećene iz kruga zatvora.

U odnosu na spis K-23/92 koji je priklopljen ovom kaznenom predmetu, a iz kojeg je razvidno da je Borislav Litrić preminuo od premlaćivanja u zatvoru u Glini, pri čemu je presuda u tom spisu pravomoćna, zamjenik ŽDO-a je smatrao da ti podaci nisu relevantni za donošenje odluke u ovom kaznenom predmetu, jer je u ovom kaznenom predmetu vještačenjem utvrđeno da je Borislav Litrić preminuo od posljedica vatrenog oružja.

Slijedom navedenog predložio je da se optuženika proglasi krivim i osudi po zakonu, pri čemu je potrebno produžiti pritvor, s obzirom da nisu prestali pritvorski razlozi.

Punomoćnik oštećenika Darko Rogan se pridružio završnom govoru zamjenika ŽDO-a te je priložio u spis pismeni podnesak koji sadrži završni govor. Predložio je osuđujuću presudu te još jednom ponovio da će imovinskopravni zahtjev ostvarivati u parnici.

Završni govor branitelja Zorka Kostanjšeka

Prvenstveno ističe da u predmetnom kaznenom postupku nisu ispunjene pretpostavke za donošenje presude, te da bi sud radi pravilnog sagledavanja i utvrđenja činjeničnog stanja trebao ponovno otvoriti glavnu raspravu i provesti sve dokaze koje je obrana predlagala.

Smatra da je iz rezultata provedenog dokaznog postupka niti u jednom segmentu ne proizlazi da bi Rade Miljević bio kazneno odgovoran za djelo koje mu se stavlja na teret izmijenjenom optužnicom. Dodao je da ovaj dokazni postupak nije garantirao zakonitu odluku suda iz razloga što predstavljaju kršenje Ustavom zagarantiranih prava. Istakao je da je 95 % dokaznih prijedloga obrane, kao i odbijanje prijedloga za tonsko snimanje rasprave i isključenje javnosti, odbijeno.

Nakon toga je branitelj detaljno analizirao dokazni postupak, prvenstveno iskaze svjedoka Štajdohara, Benete, Perekovića, Kotnika, Turudića, Štedlbauera i Vandelića te je uputio na kontradiktornosti u iskazima. Posebno se to odnosi na situacije kada su iskazivali o istim okolnostima, o nelogičnostima u istima ali samim tim i neuvjerljivosti, pri čemu se opravdava da nakon proteka tako puno vremena od inkriminiranog događaja je neutemeljeno očekivati da se svjedoci sjećaju svih detalja u onoj mjeri koja je relevantna u ovom predmetu.

Također se kritički osvrnuo na iskaz Ivana Turudića, za koji obrana nije znala i nije se mogla pripremiti na vrijeme.

Kritizirao je i odluku Vijeća što nije zatražilo svečano obećanje da će dati istinu od svjedoka Stoje i Milana Baltića, jer je isto i ponovno jedna u nizu povreda obrane optuženika poglavito u situaciji kada

je to traženo od svjedoka optužbe. Smatra da to proizlazi iz činjenice da su svjedoci «instruirani» na način da u kontekstu ovih nemilih događaja u zatvoru u Glini spominju Radu Miljevića.

Sa pravne točke gledišta branitelj se osvrnuo na činjenično terećenje iz optužnice, te drži da je potpuno kaznenopravno neutemeljeno stavljanje na teret optuženiku supočiniteljstvo u izvršenju ovog kaznenog djela, posebno kad nije na izvjestan način utvrđeno da je on sudjelovao u odvođenju oštećenika, kao i da su oštećeni neposredno nakon odvođenja likvidirani. Kako je ekshumacija izvršena tek 1996, a s obzirom na podatak iz «Knjige zatvorske straže» da su isti kritičnog dana odvedeni u Knin, opravdano se može zaključiti da su oštećeni možda i naknadno likvidirani.

Posebno ističe pravomoćnu presudu priloženu ovom predmetu, prema kojoj su Stanko Palačan i Ranko Pralica osuđeni na stradavanje Borislava Litrića i to na način da je isti preminuo od posljedice premlaćivanja u zatvoru u Glini. Taj podatak je smatrao pravnom preprekom za terećenje Rade Miljevića za smrt Borislava Litrića.

Na kraju je predložio oslobođanje od optužbe, jer smatra da je to jedina odluka koju ovaj sud može donijeti.

Optuženik se pridružio završnim riječima te zamolio sud za **odgodu svoje završne riječi** iz razloga što bi ista mogla potrajati oko 3 sata. Predsjednica Vijeća je upozorila optuženog kako ne može iznositi ono što je već branitelj rekao, kao niti izlagati ono što nije u vezi sa ovim kaznenim predmetom.

Vijeće je donijelo odluku da se radi dopune završnog govora obrane, glavna rasprava odgađa za 14. lipnja 2007 sa početkom u 10 sati.

Zapažanje promatrača:

Vijeće je odgodilo završnu riječ opunomoćenika oštećenih za slijedeću raspravu zakazanu tek za 14. lipanj 2007.

Državno odvjetništvo je izmjenom optužnice pokušalo uvrstiti teoriju o supočiniteljstvu i izvršilačkoj volji, čemu se branitelj odlučno suprotstavio.

Branitelj optuženika je Vijeću ponovno uputio primjedbu da su prije ispitivanja svjedoka Turudića koji prije u istrazi nije saslušan i nije se znalo o njegovim saznanjima i težini iskaza (osim iz tv emisije „Istraga“) od istog uzelo obećanje, dok je sud uskratio odnosno odbio prijedlog branitelja da se uzme obećanje npr. od svjedoka Baltić Milana.

Sud kod nekih svjedoka uzimao obećanje na početku ispitivanja a kod nekih na kraju.

18. lipanj 2007. g. – presuda

Postupak prati Goran Miletić, monitor Documente.

Postupak još prate: Ljiljana Križanić, Branislav Solovic i Martina Malović, predstavnici/e misije OEES-a u Hrvatskoj, novinarka, Mara Miljević, supruga optuženika, Slavica Kaurić supruga oštećenog, dopisnik HINE Željko Maljevac, novinari Jutarnjeg i Večernjeg lista, javnost

Vijeće za ratne zločine Županijskog suda u Sisku je danas, 18. lipnja 2007. izreklo presudu u ime Republike Hrvatske, kojom je Rade Miljević **kriv** što je dana 20. rujna 1991. u Glini kao pripadnik paravojnih postrojbi SAO Krajine, protivno odredbama Ženevskih konvencija, iz zatvora u Glini izveo zatočene civile Janka Kaurića, Milana Litrića, Borislava Litrića i Antu Žužića, a zatim ih radi likvidacije predao neutvrđenom broju naoružanih i nepoznatih pripadnika istih vojnih pripadnika, koji su ih dočekali ispred zatvora te odveli na brdo Pogledić, gdje su usmrćeni iz vatrenog oružja.

U skladu sa gore navedenim, Rade Miljević je počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva, kažnjiv po čl. 120. OKZRH te se osuđuje na **kaznu zatvora u trajanju od 14 godina.**

U kratkom obrazloženju, Predsjednica Vijeća je rekla da je Rade Miljević postupio u izravnoj namjeri, predavši civile grupi Jose Kovačevića te da je znao, odnosno trebao je biti svjestan činjenice da će isti biti likvidirani.

Činjenicu da je upravo Rade Miljević izveo civile iz kruga zatvora, Vijeće je temeljilo na iskazima svjedoka Pavle Štajduhara, Zorana Kotnika i Ivice Perekovića, koji su prepoznali Miljevića u sudnici i dali svečano obećanje pred Vijećem da je osoba koja je izvela civile, osoba koja se nalazi u sudnici.

Kao otegotnu okolnost Vijeće je uzelo to što je Miljević znao da će civili biti likvidirani, a olakotnu godine života i činjenica da nije prethodno bio kažnjavao.

U odnosu na pravomoćnu presudu od 1993. godine istoga suda kojom je utvrđeno da je Borislav Litrić ubijen u zatvoru, Predsjednica Vijeće je ostavila višem sudu da ocijeni njezinu pravnu snagu.